

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3286/04
21.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.Д. "АА", против решења Министарства трговине, туризма и услуга Београд број: 334-00-00484/2004-05 од 25.05.2004. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 21.06.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства трговине, туризма и услуга, Сектора тржишне инспекције Одељења Београд, Одсек за решавање пријава број: 334-00-15276/03-06 од 25.03.2004. године, којим је тужиоцу наложено да потрошачу "ББ" Д.О.О. из Београда власнику возила "аа", регистарског броја __ у гарантном року изврши поправку ламеле, корпе, квачила и потисног лежаја на терет гаранције.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, указујући да је у спроведеном поступку контроле погрешно утврђено да је тужилац приликом прве рекламације уградио део који није оригиналан, наводећи да је део оригиналан без обзира на чињеницу што га није било у магацину сервиса, већ је набављен из Италије. Наводи да је мишљење вештака у потпуности идентично са мишљењем тужиоца да су из гаранције изузети делови подложни трошењу, као што је облога диска спојнице – ламеле. Истиче да је рок од шест месеци од дана купљене робе за рекламацију на страни потрошача протекао од прве уградње сета квачила па до друге рекламације, обзиром да је прва рекламација учињена дана 11.06.2003. године, када је уграђен и сет квачила, а друга рекламација је урађена 18.12.2003. године. Сматра да је квар настао као последица нестручне вожње и кривицом власника, те да није последица фабричке грешке и да не иде на терет гаранције. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да Врховни суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење донето без повреда правила поступка и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Ово стога што из списка предмета није спорно да је потрошач купио возило дана 05.02.2003. године са гарантним листом и роком гаранције од 12 месеци и да је у овлашћеном сервису тужилац дана 11.06.2003. године на терет гаранције поправљао то возило уградњом корпе квачила, ламеле и потисног лежаја, којом приликом сервис није имао оригиналну ламелу у складишту, због чега је ламелу купио на тржишту од непознатог произвођача. Даље се из списка види да је приликом друге поправке дана 18.12.2003. године тужилац одбио захтев потрошача да се поправи возило на терет гаранције, након чега је тржишни инспектор по пријави потрошача извршио контролу код тужиоца.

Код оваквог стања ствари Врховни суд налази да је правилно закључивање туженог органа по коме је у поступку контроле, тржишни инспектор правилно наложио тужиоцу да потрошачу "ББ" из Београда власнику возила "аа" у гарантном року изврши поправку ламеле, корпе, квачила и потисног лежаја на терет гаранције. Ово стога, што је правилно закључивање туженог органа да је тужилац био дужан да испоштује услове гаранције у смислу одредаба члана 36. Закона о условима за обављање промета робе, вршење услуга у промету робе и инспекцијском надзору ("Службени гласник РС", бр. 39/96 ... 46/98), којима је прописано да потрошач има право на рекламацију у продајном објекту у ком је роба купљена, уз рачун о куповини, у року од шест месеци од дана куповине, док су предузећа и предузетници који обављају промет робе на мало дужни да робу са недостатком замене новом робом или да потрошачу врате износ плаћен за ту робу у висини цене те робе на дан враћања или да, уз сагласност потрошача,

отклоне недостатак на роби, као и да су дужни да потрошача обавесте о одлуци донетој по рекламацији у року од осам дана од дана пријема рекламације и да основан захтев из рекламације испуне у даљем року од 15 дана, а потрошач нема право на рекламацију, ако је недостатак на роби настао његовом кривицом. Код утврђене чињенице да је тужилац прихватио рекламацију потрошача и поправком – заменом делова отклонио квар 11.06.2003. године, то није био овлашћен да тражи наплату за отклањање квара, а нарочито због тога што је према наводима из записника тржишног инспектора приликом прве рекламације потрошача и отклањања квара уградио део који није био оригиналан за ово возило.

Имајући у виду изложено, Врховни суд је нашао да наводи тужбе нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 21.06.2006. године, У.бр. 3286/04

Записничар Председник већа-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ